

Arrest

nr. 282 445 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. KABONGO MWAMBA
Louisalaan 441
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat C. KABONGO MWAMBA verschijnt, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 13 maart 2022, dient op 21 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 2 mei 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 7 juni 2022.

1.3. Op 17 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 17 augustus 2022 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 08 december 1991 te Luanda, Angola. U bent niet getrouwd, maar u heeft sinds 2018 een vaste partner genaamd M. E. B. U behoort tot de etnische groep Kikongo en beschouwt uzelf als katholiek, doch u praktiseert uw geloof niet. U spreekt naast uw moedertaal Portugees, vloeiend Engels, Russisch en Spaans. U bent tot uw 9e levensjaar opgegroeid bij uw ouders in Luanda, daarna verhuisde u naar het gezin van uw oom in Benguela en dit vanwege dat er in Benguela betere onderwijsfaciliteiten beschikbaar zijn. Na het behalen van uw middelbare school diploma gaat u studeren aan een openbare universiteit in Benguela, Angola. U speelt dan al op een professioneel niveau basketbal en de combinatie van studeren en op hoog niveau basketballen is voor u zeer moeilijk. In 2014 verhuist u terug naar Luanda en in maart 2015 besluit u, om studie en professioneel sporten te kunnen combineren, naar Oekraïne te verhuizen. U verblijft eerst in de stad Ternopil om er de taal te leren en dan verhuist u naar de stad Charkov. U studeert er aan de universiteit en speelt tegelijkertijd professioneel basketbal bij het universiteitsteam. In 2017 keert u voor enkele maanden terug naar Angola om er een nieuw visum voor Oekraïne aan te kunnen vragen en in augustus 2017 keert u terug naar Oekraïne. In december 2019 keert u opnieuw terug naar Angola, ditmaal vanwege een try-out bij een Angolees professioneel basketbalteam. U heeft dan een retourticket Oekraïne – Angola – Oekraïne, maar in het voorjaar van 2020 breekt wereldwijd de coronacrisis uit en u moet tot januari 2021 wachten om terug te kunnen keren naar Oekraïne. U hervat na terugkeer in Charkov uw studies en ondertussen onderhoudt u zichzelf door Engelse les te geven, basketbaltraining te geven aan kinderen en jongeren én u werkt er bij een lokaal bedrijf als online verkoper van zonnepanelen. Op 21 februari 2022 moet uw werk stopzetten vanwege de oorlog die uitbreekt in Oekraïne en u vlucht vanuit Charkov naar Kiev, waar u enkele dagen in een schuilkelder doorbrengt. Vervolgens reist u van Kiev per trein naar Lviv waar u een taxi probeert te nemen tot zo dicht mogelijk bij de Poolse grens. Het laatste stuk tot de Poolse grens moet u echter te voet afleggen. Eenmaal in Polen wordt u opgevangen door de daar aanwezige hulpdiensten en u krijgt een plaats toegewezen in een opvangcentrum waar u 4 tot 6 dagen verblijft. Dan neemt u een trein naar eerst Duitsland en vervolgens België, waar u op 6 of 7 maart 2022 aankomt. U tracht zich meerdere keren bij de Belgische asielautoriteiten aan te melden en uzelf te laten registreren als vluchteling afkomstig uit Oekraïne. Dit lukt u pas op 21 maart 2022 bij het aanmeldpunt van de Dienst Vreemdelingen Zaken op de Heizel te Brussel en u dient er diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een attest van woonst van de stad Charkov in Oekraïne, een attest van de universiteit in Charkov, uw tijdelijk verblijfsdocument van Oekraïne (geldig tot 01.09.2022), uw originele Angolese paspoort (geldig tot 11.08.2025).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het persoonlijk onderhoud werd gehouden in de Engelse taal en u heeft bij aanvang als ook op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigd de protection officer goed te verstaan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u bovendien de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 15 juni 2022. Het CGVS mocht geen opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud van u ontvangen, waardoor de conclusie werd getrokken dat u akkoord gaat met de inhoud van deze zoals opgesteld door de protection officer.

U verklaart in België een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend vanwege de diversiteit in België als ook vanwege dat u hier vrij kan spreken, dit in tegenstelling tot Polen. Een tweede hoofdreden dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst is de financiële crisis die momenteel

woedt in Angola. U noemt daarbij ook de hoge werkeloosheid in Angola en u geeft aan dat het zelfs voor jongeren met een diploma moeilijk is om werk te vinden. Daarnaast haalt u ook persoonlijke problemen tussen uw vader en uw moeder aan, het algemene politieke klimaat in Angola als ook een dispuut over een achterstallige betaling in 2013 met de eigenaar van uw toenmalige professionele basketploeg die destijds eveneens een politiek leider zou zijn geweest. Bij een terugkeer vreest u niet te weten hoe voor uzelf te zorgen, gezien er in Angola bijna geen professionele basketbalteams meer zijn en de twee teams waarvoor u eerder speelde 'opgedoekt' zijn.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U maakte geen vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de door u aangehaalde redenen louter persoonlijk en economisch zijn. U verklaart dit ook zelf: "Ik weet niet hoe ik voor mezelf zou kunnen zorgen..." en "Mijn financiële reden is heel groot" (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.15-16). Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat het gegeven dat u in Angola geen kans zou krijgen om te werken geïnspireerd zou zijn door één van de criteria van de Conventie van Genève, met name ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging.

Ook de huidige hoge werkeloosheid in Angola die u noemt is louter een economische reden om niet terug te keren en de bewering wordt bovendien niet door u gestaafd met verklaringen of documenten.

U noemt verder als reden dat er problemen zijn tussen uw ouders en dat dit een weerslag heeft op de band die u met uw vader heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.15). Ook dit is een louter persoonlijk probleem, welke eveneens niet voldoet aan de bovengenoemde criteria van de Conventie van Genève.

Tot slot haalt u in het algemeen het politieke klimaat in Angola aan, als ook een persoonlijk dispuut met de eigenaar van een lokaal professioneel basketbalteam van wie u nog salaris tegoed zou hebben. Deze eigenaar zou eveneens een politiek leider zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.15-16). De beweringen over het politiek klimaat in Angola zijn oppervlakkig en hebben geen betrekking op u persoonlijk. Het dispuut met de lokale politieke eigenaar is, –mocht het voldoende zwaarwichtig zijn geweest– geen actuele vrees, daar dit reeds in 2013 plaatsvond. Bovendien heeft u sindsdien niets meer van de eigenaar gehoord (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.16).

Bovenal moet er worden geconstateerd dat u sinds 2016 maar liefst driemaal van Angola naar Oekraïne en terug bent gereisd, iets wat uw vrees ten opzichte van Angola geheel ondermijnt (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.8-9). Daar komt bij dat u de kosten van de reizen én uw verblijf in het buitenland zelf of met behulp van uw familie kon bekostigen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.5-6, p.14).

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Angola.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Er kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Het voorleggen uw Angolese paspoort, het Oekraïense verblijfsdocument en de attesten van de stad Charkov en de universiteit aldaar tonen enkel uw de identiteit en uw legaal verblijf in Oekraïne aan, gegevens welke door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. De documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande beoordeling derhalve niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motiveringsplicht, van de artikelen 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, §2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat de politieke situatie in Angola hem zorgen baart omwille van het wanbeheer van zowel het huidige als het vorige regime. De situatie in Angola wordt volgens hem gekenmerkt door een klimaat van terreur en repressie. Citerend uit artikels concludeert hij dat het duidelijk is dat de Angolese overheid op nationaal niveau behoorlijk blundert, wat hij reeds zou hebben aangekaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het is in die omstandigheden volgens hem dan ook normaal dat hij niet wilt terugkeren naar zijn land, waar zijn leven en zijn socio-economische toekomstperspectieven inzake werkgelegenheid ernstig zullen worden bedreigd. Bovendien zal hij bij terugkeer in een traumatische toestand terechtkomen. Hij dient daarenboven ook nog het trauma te verwerken ten gevolge van zijn vlucht uit Oekraïne.

Hij legt uit dat hij in geval van terugkeer vreest het slachtoffer te worden van zijn voormalige werkgever, die de lokale eigenaar is van zijn voormalige basketbalclub. Hij verwijt de commissaris-generaal de verziende toestand ter plaatse te hebben genegeerd. Hij benadrukt zijn vrees voor vervolging wegens zijn conflict met zijn voormalige werkgever, die een bijzonder invloedrijke sociale en politieke figuur op nationaal politiek niveau zou zijn. Zijn terugkeer naar Angolees grondgebied zou voor hem een groot risico op vervolging teweeg brengen.

Vervolgens wijst hij erop dat de situatie van jonge opposanten tegen het plaatselijk regime in Angola te wensen overlaat. Indien er geen oorlog was uitgebroken in Oekraïne, zou hij wellicht daar nog gebleven zijn. Omdat in zijn herkomstland jongeren gevisseerd worden, zou hij daar ook slachtoffer worden van repressie. Het is volgens hem vanzelfsprekend dat hij geen slachtoffer wenst te worden van een onmenselijke en vernederende behandeling.

In een tweede onderdeel betoogt verzoeker dat hij in zijn land van verblijf, Oekraïne, ontsnapt is aan blind en willekeurig geweld en dat hij in zijn herkomstland Angola geen bescherming kan krijgen. Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met de oorlogssituatie in Oekraïne en met het feit dat hij er tragische gebeurtenissen heeft meegemaakt.

Hij wijst op zijn ernstige mentale problemen, die een zware psychologische weerslag hebben.

In een derde onderdeel verzoekt hij de subsidiaire beschermingsstatus te worden verleend omdat hij vreest om het slachtoffer te worden van foltering en of onmenselijke of vernederende behandelingen bij een terugkeer naar zijn herkomstland.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken overgemaakt.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil

met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asiel- en vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verwijst naar de diversiteit in België als ook naar het feit dat hij hier vrij kan spreken. Daarnaast wijst hij op de financiële crisis en de hoge werkloosheid in Angola en op de moeilijkheden voor jongeren in bezit van een diploma om werk te vinden. Daarnaast haalt verzoeker nog persoonlijke problemen aan tussen zijn vader en zijn moeder, het algemene politieke klimaat in Angola alsook een dispuut over een achterstallige betaling in

2013 met de eigenaar van zijn toenmalige professionele basketploeg, die destijds eveneens een politiek leider zou zijn geweest. Bij een terugkeer vreest verzoeker niet te weten hoe hij voor zichzelf zal kunnen zorgen omdat er in Angola bijna geen professionele basketbalteams meer zijn en de twee teams waarvoor hij eerder speelde 'opgedoekt' zijn.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat de door verzoeker aangehaalde problemen geen uitstaans hebben met de criteria van het Vluchtelingenverdrag, met name ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging en dat de door hem aangehaalde vluchtredenen louter persoonlijk en economisch van aard zijn. Zo wordt verder gepreciseerd dat i) de huidige hoge werkeloosheid in Angola een louter economische reden betreft die bovendien niet gestaafd wordt; ii) de problemen tussen zijn vader en moeder louter persoonlijk van aard zijn en; iii) het politieke klimaat in Angola geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker. Omtrent iv) het vermeende dispuut met de lokale politieke eigenaar van zijn eerste basketbalclub stelt de commissaris-generaal vast dat dit (a) niet actueel is daar het reeds plaatsvond in 2013 en verzoeker sedertdien geen contact meer heeft met die man (b) niet wijst op een gegronde vrees nu verzoeker sinds 2016 maar liefst driemaal is teruggekeerd naar Angola. De commissaris-generaal voegt nog toe dat verzoeker zijn reizen en zijn verblijf in het buitenland zelf of met behulp van zijn familie kon bekostigen. Aangaande de door verzoeker neergelegde documenten oordeelt de commissaris-generaal dat zij bovenstaande beoordeling niet kunnen wijzigen.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat er in zijn hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag bestaat.

Vooreerst wijst de Raad erop dat uit de vluchtelingendefinitie in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag volgt dat de vrees voor vervolging moet worden onderzocht ten aanzien van het land waarvan de verzoekster de nationaliteit bezit. Internationale bescherming kan immers enkel worden toegekend indien verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming omdat het garanderen en beschermen van de veiligheid van hun onderdanen een verplichting is van Staten. Om dezelfde redenen geldt dit ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar "land van herkomst" in deze wetsbepaling moet eveneens begrepen worden als het land van nationaliteit van de verzoeker. De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift niet betwist wordt dat hij de Angolese nationaliteit heeft, waardoor verzoekers vrees ten aanzien van Angola dient te worden onderzocht en niet ten aanzien van Oekraïne, land waar hij verbleef voor zijn komst naar België, zoals verzoeker verkeerdelijk tracht voor te houden.

De Raad dient er vervolgens op te wijzen dat, om als vluchteling te worden erkend, de vreemdeling dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, vermelde criteria, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Er kan slechts sprake zijn van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag indien de ondergane of geveesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter, voldoende ernstig zijn ofwel omdat ze een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat ze de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst verder te zetten.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden geoordeeld wat volgt: *"U maakte geen vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de door u aangehaalde redenen louter persoonlijk en economisch zijn. U verklaart dit ook zelf: "Ik weet niet hoe ik voor mezelf zou kunnen zorgen..." en "Mijn financiële reden is heel groot" (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.15-16). Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat het gegeven dat u in Angola geen kans zou krijgen om te werken geïnspireerd zou zijn door één van de criteria van de Conventie van Genève, met name ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging.*

Ook de huidige hoge werkeloosheid in Angola die u noemt is louter een economische reden om niet terug te keren en de bewering wordt bovendien niet door u gestaafd met verklaringen of documenten.

U noemt verder als reden dat er problemen zijn tussen uw ouders en dat dit een weerslag heeft op de band die u met uw vader heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.15). Ook dit is een louter persoonlijk probleem, welke eveneens niet voldoet aan de bovengenoemde criteria van de Conventie van Genève.

Tot slot haalt u in het algemeen het politieke klimaat in Angola aan, als ook een persoonlijk dispuut met de eigenaar van een lokaal professioneel basketbalteam van wie u nog salaris tegoed zou hebben. Deze eigenaar zou eveneens een politiek leider zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.15-16). De beweringen over het politiek klimaat in Angola zijn oppervlakkig en hebben geen betrekking op u persoonlijk. Het dispuut met de lokale politieke eigenaar is, –mocht het voldoende zwaarwichtig zijn geweest– geen actuele vrees, daar dit reeds in 2013 plaatsvond. Bovendien heeft u sindsdien niets meer van de eigenaar gehoord (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.16).

Bovenal moet er worden geconstateerd dat u sinds 2016 maar liefst driemaal van Angola naar Oekraïne en terug bent gereisd, iets wat uw vrees ten opzichte van Angola geheel ondermijnt (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.8-9). Daar komt bij dat u de kosten van de reizen én uw verblijf in het buitenland zelf of met behulp van uw familie kon bekostigen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07.06.2022, p.5-6, p.14)."

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat verzoekers aangehaalde problemen, die betrekking hebben op de werkloosheid in Angola en op de moeilijkheden waarmee jongeren zouden kampen om werk te vinden, de problemen tussen zijn vader en moeder onderling en het dispuut dat hij zou hebben gehad met een lokale politieke eigenaar van een basketbalclub geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève, noch ressorteren onder de definitie van subsidiaire bescherming. Het tegendeel wordt in het verzoekschrift op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt.

Door in het verzoekschrift opnieuw in algemene termen aan te halen dat de politieke situatie in Angola hem zorgen baart en dat het normaal is dat hij niet wilt terugkeren naar zijn land, waar zijn leven en zijn socio-economische toekomstperspectieven inzake werkgelegenheid ernstig zullen worden bedreigd, laat hij opnieuw na aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A. van het Vluchtelingenverdrag, vermelde criteria, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

Waar hij herhaalt dat hij een conflict had met zijn voormalige werkgever, die een bijzonder invloedrijke sociale en politieke figuur op nationaal politiek niveau zou zijn, gaat hij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing op goede gronden werd vastgesteld dat het probleem dateert van 2013, zijnde meer dan 9 jaar geleden, dat verzoeker sedert het incident niets meer van die persoon heeft gehoord en dat hij in staat was om na het voorval met zijn werkgever nog herhaaldelijk in en uit Angola te reizen, wat de ernst van zijn vermeende vrees ten stelligste relativeert en meer nog, ondermijnt. Verzoeker brengt geen elementen aan in het verzoekschrift die de beoordeling van de commissaris-generaal, zoals *supra* geciteerd, kunnen doen ombuigen.

Waar hij nog toevoegt dat hij zijn opgelopen trauma, ten gevolge van zijn vlucht uit Oekraïne dient te verwerken en hij ernstige mentale problemen heeft die een zware psychologische weerslag hebben, dient te worden vastgesteld dat er geen enkele medische documenten werden neergelegd die voorgaande kunnen bevestigen. Verzoekers loutere beweringen dienaangaande kunnen op geen enkel wijze afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

4.3.4. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Hij beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het formuleren van loutere beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

4.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Gelet op voorgaande uiteenzetting meent de Raad dat verzoeker zich niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn asielrelaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan andere problemen te hebben gekend in Angola. Hij verklaart immers dat hij geen andere problemen heeft gekend en dat hij geen problemen heeft gehad met de Angolese autoriteiten (CGVS verhoor, p. 17).

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij bij een terugkeer naar Angola vreest voor zijn leven omwille van de socio-economische en humanitaire situatie waarin hij dreigt terecht te komen, meer bepaald door de armoede en hoge werkloosheid, herinnert de Raad eraan dat een algemene precaire socio-economische situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Vooreerst blijkt noch uit de bestreden beslissing, noch uit het verzoekschrift, noch uit de beschikbare landeninformatie dat de socio-economische en humanitaire situatie in Angola werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, doch eerder het gevolg is van economische oorzaken.

Verder wijst de Raad erop dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet betrekking heeft op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32).

Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn.

In casu blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen. Verzoeker toont immers niet aan dat hij bij terugkeer naar Angola op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij sedert 5-jarige leeftijd school heeft kunnen lopen in Angola, dat hij er zijn middelbare studie heeft gedaan en dat zijn beslissing om in het buitenland te gaan studeren was ingegeven door zijn wens om tegelijk te kunnen trainen en studeren (CGVS verhoor, p. 9 - 10). Voorts was hij in staat om met hulp van zijn familie in zijn levensonderhoud te voorzien en verdiende hij zelf ook geld door zijn basketactiviteiten (CGVS verhoor, p. 10). Naast het feit dat zijn beide ouders in Angola tewerkgesteld zijn (CGVS verhoor, p. 11), kreeg verzoeker ook financiële steun van zijn broer die in Engeland verblijft (CGVS verhoor, p. 15). Verzoeker brengt geen elementen aan die, in het licht van voorgaande, erop zouden wijzen dat hij bij terugkeer naar Angola zal belanden in eens situatie van materiële deprivatie. Eventuele moeilijkheden voor jongeren om een job te vinden in Angola en het gegeven dat zijn eerdere basketbalclubs failliet zijn gegaan, is, mede gezien in het licht van voorgaande, geenszins van die aard om te kunnen spreken van een situatie van extreme armoede waarbij verzoeker niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

4.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van *een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

4.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

4.6. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

I. FLORIO